

סמדר

תגו. היום אני יודעת שאהבה כל כך — ותהיה חזקה ככל שתהיה — אינה יכולה להבטיח חיים מאושרים. אהבה היא הכל — ולא כלום." אחרי שעזבה את עופר, עברה לחיפה, שכרה דירה, מצאה עבודה כמורה למחול והתחילה לשקם את חייה. כך, עד שפגשה חברה ישנה, שהר ציעה לה לעבוד כדוגמנית בתצוגות אופנה.

סמדר התלבטה. היססה, והסכימה לנסות בגלל סיבה אחת ויחידה: כסף. היא התחילה להופיע בתצוגות אופנה בחיפה. ההצלחה האירה לה פנים, וסמדר היתה לאחת הדוגמניות המצליחות באזור חיפה.

כשראתה כריטוב, החליטה לצאת לגלות בעיר הגדולה, תל אביב. "שכרתי דירה ומצאתי עבודה זמנית, כדי להיות בטוחה מבחינה כלכלית, אם לא אצליח בדוגמנות. התקשרתי למארגני תצוגות אופנה והצעתי את עצמי. בהתחלה קיבלתי תשובות שליליות. קשה מאוד להכנס לשוק הדרוגמנות לברך. לתחרויות יופי לא הרחקתי, כי זה נראה לי בוטה מדי לעמוד בכיני מול 20 שופטים הבוחנים את גופי. זה כמו שוקדבשר."

אחרי נסיונות חוזרים וכושלים — השתלב בענף, פגשה את עלמה פרנקפורט, אחותה של דורין, מעצבת יד אופנה. עלמה חיפשה רקדניות לתצוגות אופנה, ופנתה לסמדר. באותה תצורה היה אנשי מיקצוע רבים שצפו בה. ואז התחילו לבוא הצעות.

בהתחלה הומינו אותי רק לתצוגות חלטורה, רק אחר-כך הוזמנתי להופיע בתצוגות מבוימות, שנחשבות לתצורה

סמדר בפזוזה של מרילין מונרו ובחיים אחר-כך, בלילה, עם בחור, היא שוב בחורה רגילה...

לחשוב שכל הדוגמניות טיפשות. אני לא יודעת למה זה ככה. אולי זה בא מקינאה." ואולי זה ככה מפני שכל מה שיש לדוגמניות למכור זה מראה חיצוני בלבד, שום דבר שיכלי? סמדר מהרהרת. בובה בחלל האוויר בעיניים כחורות ויפות.

"אני באמת חושבת על כך הרבה. לא פעם אני אומרת לעצמי: איזה מיקצוע מטומטם יש לי — ללכת על הבמה ולהראות את עצמי במחשבה עמוקה יותר, זה לא כך. דוגמנית היא קודם כל שחקנית. כשאני על הבמה, אני צריכה לשרד לקהל מסר, להיראות זוהרת, לחייך גם אם יש לי תרא של מצב-רוח באותו רגע."

"דוגמנית זה לא תואר של 24 שעות ביממה. כשדוגמנית קמה בבוקר, היא כמו כולם — עם שקיות מתחת לעיניים ובעיות יומיומיות. על הבימה היא שמה מסיכה, צבעים וחיוך. בלילה, כשהיא מתחבטת עם החבר שלה, היא שוב בחורה רגילה."

בנוסף למישחק, צריך לזכור שת-

היה בין המצדדים ברעיון העמותה. הדוגמנים שייכים לסקטור העובד קשה מאוד. אנשים לא מתארים לעצמם כמה קשה. נוסעים שעות לתצוגה אי-שם, לפעמים במקום אין אפילו כוסיקפה, והבמה רעועה. אני לא מת' לא לוננת, זה המיקצוע, מי שעובד בזבל לא יכול להתלונן על הריח. הניסיון להקים את עמותת הדוגמנים נכשל מפני שהיו כאלה שלא רצו להצטרף, פחדו לעורם. פחדו שמארגנות התצוגות לא יתנו להם עבודה. חבל, ההפסד כולו שלנו. מה שעוד מפריע לי במיקצוע, זה שיש בו כל מיני ילדות שאין להן מה לחפש בדוגמנות. שילכו לחוגי-קרימיקה, עדיף."

סוג יופי שאני אוהבת הוא לא כמו של הדוגמנית הממוצעת — עיניים בהירות, אף כובתי, ומראה של בוכת חלודראוה. בעיניי הומרת שארדי היא יפהפיה, יש לה יופי מיוחד. אצל בנים אני לא מסתכלת על יופי. גבר שמתעסק עם הצורה החיי (המשך בעמוד 42)

עולם הדוגמנות, כפי שמצטייר בשיחה עם סמדר, אינו זוהר ונוצץ כפי שזה נראה מבחוץ. זה עולם מלא בתככים ואינטריגות, עולם קשה מאוד. גם העבודה עצמה לא זוהרת. לא מזמן ניסו כמה דוגמנים להקים לעצמם עמותה, שתדאג לתנאי-עבודה ולשכר-מינימום. הניסיון נכשל. סמדר

סמדר בהתנתה (בגיל 19)
הנישואין היו טעות חיי"

גות ברמה גבוהה יותר. דורין פרנקפורט בחרה בי כדוגמנית-הבית שלה — היום היא באנגליה, ושולחת לי פעם בשנה כרטיסטיסיה, כדי שאדגמן את דגמיה שם. אנשי-מיקצוע התחילו להכיר אותי, עזבתי את עבודתי הדי-מנית והחלתי לדגמן במישרה מלאה." עם ההצלחה בדוגמנות-המסלול התחילו להגיע הצעות לצילומים. סמדר הצטלמה למודעות-פירסומת רבות, וכיום היא ניצבת בשורה הראשונה של הדוגמניות בארץ. "דוגמנית מצליחה היא פונקציה של פירסום, היא מסבירה, כן, גם במדורי-הרכילות. איך אני מתייחסת לזה שאני

מופיעה שם? בכיף. זה נחמד, כל עוד זה נכון." במהלך כל הראיון סמדר מעשנת. מדליקה סיגריה אחרי סיגריה. "הסיגריה באות במקום אוכל", היא מודיכת, "צריך לשמור על הגיורה." בכל ראיון עם דוגמנית חוזרת השאלה הקבועה על הסיגרימה המורבבת לדוגמניות "יפה, טיפשה ושחצנית." סמדר יוצאת נגד ריעה קדומה זו בשתי-קצף. השיחה איתה מנפצת את הסיגרימה אחת ולתמיד. היא אינטלי-גנטית, נעימה, מלאת קסם אישי. "בכל ציבור יש חכמים יותר ופחות, גם הפקידות לא חכמות כולן. אוהבים

סמדר במכון וינגייט
גבר יפה משעמם אותי!"